

Večerní modlitba s mládeží na náměstí B. J. Jelčiče v Záhřebu

sobota, 4. června 2011, 19.30 hodin

Drazí mladí,

všechny Vás srdečně zdravím! Jsem obzvláště rád, že jsem s Vámi na tomto historickém náměstí, které představuje srdce města Záhřeb. Je to místo setkání a komunikace, kde často vládne lomoz a pohyb všedního života, ale Vaše přítomnost ho přetvořila na „chrám“ obrácený k nebi, které jakoby se tento večer sklánělo k nám. Mlčky chceme přijmout Boží Slovo, které bylo předneseno, aby osvítilo naši mysl a rozeřálo naše srdce.

Vřelě děkuji Mons. Srakičovi, předsedovi biskupské konference, za slova, kterými zahájil naše setkání, děkuji dvěma mladým, kteří nám podali svoje krásná svědectví a zdravím je. To, co prožil Daniel, připomíná zkušenost svatého Augustina. Je to zkušenost, kdy je láska hledána „navenek“, a pak se dochází k objevu, že mi je blíže než já sám sobě, „dotýká“ se mě v hloubi a očišťuje mě... Mateja hovořila zase o kráse společenství, které otevírá srdce, mysl a charakter. Díky Vám oběma!

Svatý Pavel nás v právě předneseném čtení vyzývá: „*Radujte se stále v Pánu*“ (Flp 4, 4). Je to slovo, které rozechvívá duši, vezme-li se do úvahy, že apoštol národů píše tento list křesťanům ve Filipách během svého pobytu ve vězení, kde očekává soud. Je v okovech, ale zvěst a svědectví evangelia nelze uvěznit. Zkušenost svatého Pavla ukazuje, jak si lze na naší cestě uchovat radost i v temných chvílích. O jaké radosti mluví? Všichni víme, že v srdci každého přebývá mocná touha po štěstí. Každý skutek, každé rozhodnutí, každý úmysl v sobě skrytě nese tuto niternou a přirozenou tužbu. Nežřídka však zaznamenáváme, že jsme svou důvěru vložili do skutečností, které tuto naši touhu neuspokojují, ba dokonce projeví veškerou svoji chatrnost. A právě v těchto momentech zakoušíme potřebu nějakého „přesahu“, který dává smysl všednímu životu.

Drazí přátelé, Vaše mládí je časem, který Vám dává Pán, abyste mohli objevit smysl existence! Je to čas velkých horizontů, intenzivně prožívaných citů, ale také obav z náročných a trvalých rozhodnutí, těžkostí při studiu a práci, otázek týkajících se tajemství bolesti a utrpení. Tento krásný čas však přináší ještě více. Nese v sobě hlubokou touhu, která všechno ostatní neanuluje, nýbrž pozvedá a naplňuje. Ježíš se v Janově evangeliu táže svých prvních učedníků: „*Co hledáte?*“ (Jan 1, 38). Drazí mladí, tato slova, tato otázka se prolíná časem a prostorem a interpeluje každého muže a ženu, kteří jsou otevřeni životu a hledají správnou cestu. A překvapivě tento hlas Kristův se táže také Vás: „*Co hledáte?*“ Ježíš k Vám mluví dnes a prostřednictvím evangelia a Ducha Svatého je Vaším současníkem. On hledá Vás ještě dříve než vy Jeho! Plně ctí Vaši svobodu, přistupuje ke každému z Vás a nabízí se jako autentická a rozhodující odpověď na onu touhu, která prostupuje Vaše bytí, touhu po životě, který stojí za to, aby se žil. Dovolte Mu, aby Vás uchopil za ruku! Dovolte Mu, ať se Vám na Vaší cestě stále více stává přítelem a druhem! Dejte Mu důvěru a nikdy Vás nezklame! Ježíš Vám dá zblízka poznat lásku Boha Otce a umožní Vám pochopit, že Vaše štěstí se uskutečňuje v přátelství s Ním, ve společenství s Ním, protože jsme byli stvořeni a spaseni z lásky. Jedině z lásky, která chce a hledá dobro druhého, opravdu zakoušíme smysl života a rádi jej prožíváme i uprostřed námah, zkoušek, zklamání i cestou proti proudu.

Drazí mladí, budete-li zakořeněni v Kristu, budete moci v plnosti žít to, čím jste. Tomuto tématu, jak víte, jsem věnoval své poselství ke Světovému dni mládeže, který nás zastihne v srpnu v Madridu a k němuž se blížíme. Vyšel jsem z pronikavého výrazu svatého Pavla: „*V Kristu zapuštěte kořeny, na Něm postavte základy, pevně se držte víry*“ (srov. Kol 2, 7). Porostete-li v přátelství s Kristem prostřednictvím jeho Slova, eucharistie a příslušnosti k církvi, budete moci za pomoci svých kněží všem dosvědčit

radost ze svého setkání s Tím, který Vás stále provází a volá, abyste žili v důvěře a v naději. Pán Ježíš není mistrem, který by své učedníky mohl zklamat. Říká jasně, že cesta s Ním vyžaduje závazek a osobní oběti, ale stojí to za to! Drazí mladí přátelé, nenechte se dezorientovat lákavými přísliby snadných úspěchů, životním stylem, který preferuje zdání na úkor niternosti. Nepodléhejte pokušení klást absolutní důvěru do majetku, do materiálních věcí, a přitom se zříkat pramene pravdy, která stojí výše, jako hvězda na nebi, kam Vás Kristus chce dovést. Nechte se vést k Božím výšinám!

V době Vašeho mládí ať je Vám oporou svědectví četných Pánových učedníků, kteří tento svůj čas žili s novostí evangelia, kterou si nesli v srdci. Pomyslete na Františka a Kláru z Assisi, Růženu z Viterba, Terezii od Dítěte Ježíš a Dominika Savia: kolik jen mladých světců a světic tvoří velké společenství církve! Tady v Chorvatsku však já i vy myslíme na blahoslaveného Ivana Merze, výjimečného mladíka, plně zapojeného do života společnosti, který po smrti mladé Grety, své první lásky, nastoupí univerzitní dráhu. Během let první světové války se ocitá uprostřed zmaru a smrti, ale to všechno jej utváří a formuje, takže překonává momenty krize a duchovního boje. Ivanova víra zesílí do té míry, že začne studovat liturgii a věnuje se intenzivnímu apoštolátu mezi mládeží. Objevuje krásu katolické víry a pochopí, že povoláním jeho života je žít a umožnit žít přátelství s Kristem. Kolika skutky lásky a dobroty, jež udivují i dojmají, jen oplývá jeho život. Umírá 10. května 1928 v pouhých 32 letech po několika měsících nemoci, přičemž obětuje svůj život za církve a za mládež.

Tento mladý život, darovaný z lásky, šíří vůni Kristovu a pro všechny je pozváním nebát se svěřit Pánu, tak jako o tom roztímáme zejména u Panny Marie, Matky církve, která je tady ctěna a milována pod titulem „Majka Božja od Kamenutih vrata“ (Matka Boží od Kamenné brány). Tento večer Jí chci svěřit každého z Vás, aby Vás provázela svou ochranou a především Vám pomáhala setkat se s Pánem a nalézt v Něm plný smysl Vaší existence. Maria se nebála darovat se cele Božímu plánu. V Ní vidíme, k jakému cíli jsme povoláni: k plnému společenství s Pánem.

Celý náš život je cestou k Jednotě a Trojici Lásky, kterou je Bůh. Můžeme žít v jistotě, že nebudeme nikdy opuštěni. Drazí mladí Chorvaté, objímám Vás všechny jako děti! Nesu Vás v srdci a uděluji Vám své požehnání. „*Radujte se stále v Pánu!*“ Jeho radost, radost pravé lásky, ať je Vaší silou. Amen. Chvála Ježíši a Marii!

přeložil P. Milan Glaser, SJ